

- b) Kas pädev asutus määruse nr 604/2013 artikli 20 lõike 2 tähenduses on asutus, kelle pädevuses on vormi vastuvõtmine või protokoll koostamine, või asutus, kelle pädevuses on varjupaigataotluse kohta otsuse tegemine?
- c) Kas asutuse koostatud protokoll loetakse pädevale asutusele laekunuks ka siis, kui teda on teavitatud vormi või protokoll põhisisust, või peab asutusele olema edastatud protokoll originaal või koopia?
6. Kas viivitused varjupaiga esmakordse taotlemise ja/või varjupaigataotleja tunnistuse esmakordse väljastamise ning vastuvõtmispalve esitamise vahel võivad analoogia alusel määruse nr 604/2013 artikli 21 lõike 1 kolmanda lõiguga kaasa tuua vastutuse ülemineku vastuvõtmispalve esitanud liikmesriigile või kohustada vastuvõtmispalve esitanud liikmesriiki võtma vastutus määruse nr 604/2013 artikli 17 lõike 1 esimese lõigu alusel üle oma algatusel?
7. Kui kuuenda küsimuse esimesele või teisele võimalusele tuleb vastata jaatavalt: Millisest ajavahemikust alates on tegemist vastuvõtmispalve esitamise põhjendamatu viivitamisega?
8. Kas vastuvõtmispalve, milles vastuvõtmispalve esitanud liikmesriik teeb teatavaks vaid vastuvõtmispalve esitanud riigi territooriumile sisenemise kuupäeva ning vormikohase varjupaigataotluse esitamise kuupäeva, kuid jätab teatavaks tegemata varjupaiga esmakordse taotlemise kuupäeva ja/või varjupaigataotleja tunnistuse esmakordse väljastamise kuupäeva, järgib määruse nr 604/2013 artikli 21 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tähtaega, või on selline vastuvõtmispalve „tühi“?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, ELT 2013, L 180, lk 31.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea Constituțională a României (Rumeenia) 30. detsembril 2016 – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton ja Asociația Accept versus Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne ja Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Kohtuasi C-673/16)

(2017/C 104/43)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea Constituțională a României (Rumeenia konstitutsioonikohus)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad esimeses kohtuastmes: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton ja Asociația Accept

Kostjad esimeses kohtuastmes: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne ja Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Eelotsuse küsimused

1. Kas termin „abikaasa“ direktiivi 2004/38/[EÜ] (¹) artikli 2 [punkti] 2 alapunktis a koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 9, 21 ja 45 hõlmab Euroopa Liidu kodaniku samast soost abikaasat, kes on pärit riigist, mis ei ole Euroopa Liidu liikmesriik, ja kellega see kodanik on seaduslikult abiellunud mõne muu liikmesriigi õiguse alusel kui vastuvõttev liikmesriik?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, nõuavad direktiivi 2004/38/[EÜ] artikli 3 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 9, 21 ja 45, et vastuvõttev liikmesriik annab Euroopa Liidu kodaniku samast soost abikaasale oma territooriumil elamise õiguse või seal üle kolme kuu elamise õiguse?

3. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, võib Euroopa Liidu kodaniku samast soost abikaasa, kes on pärit riigist, mis ei ole Euroopa Liidu liikmesriik, ja kellega see kodanik on seaduslikult abiellunud mõne muu liikmesriigi õiguse alusel kui vastuvõttev liikmesriik, kvalifitseerida „muu[ks] pereliikme[ks] [...]“ direktiivi 2004/38/[EÜ] artikli 3 lõike 2 punkti a tähenduses või „partner[iks]“, kellel on liidu kodanikuga püsiv ja nõuetekohaselt tõendatud suhe“, direktiivi 2004/38/[EÜ] artikli 3 lõike 2 punkti b tähenduses, millega kaasneb vastuvõtva riigi kohustus hõlbustada tema riiki sisenemist ja seal elamist, isegi kui vastuvõttev riik ei tunnusta samasooliste abielusid ega ole ette näinud ühtegi muud alternatiivset õigusliku tunnustamise vormi, näiteks registreeritud kooselu?
4. Kas juhul, kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav, nõuavad direktiivi 2004/38/[EÜ] artikli 3 lõige 2 ja artikli 7 lõige 2 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7, 9, 21 ja 45, et vastuvõttev liikmesriik annab Euroopa Liidu kodaniku samast soost abikaasale oma territooriumil elamise õiguse või seal üle kolme kuu elamise õiguse?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 5/5, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 27. detsembril 2016 – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group versus Orifarm GmbH

(Kohtuasi C-681/16)

(2017/C 104/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

Kostja: Orifarm GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Saksamaa Liitvabariigis kehtiva täiendava kaitse tunnistuse omanik võib erimehhanismile tuginedes takistada importimast Saksamaale tooteid liiduga ühinenud Tšehhi Vabariigist, Eestist, Lätist, Leedust, Ungarist, Poolast, Sloveeniast, Slovakkias, Bulgaariast, Rumeeniast, Bulgaariast ja Horvaatiast (Eesti, Läti, Leedu, Poola, Sloveenia, Ungari, Slovakkia, Tšehhi Vabariigi suhtes 2003. aasta ühinemisakti (EÜT 2003, L 236 lk 797) IV lisa, mida on muudetud (EÜT 2004, L 126 lk 4); Rumeenia ja Bulgaaria suhtes 2005. aasta ühinemisakti (ELT 2005, L 157 lk 268) I osa V lisa punkt 1; Horvaatia suhtes 2011. aasta ühinemisakti (ELT 2012, L 112 lk 60) IV lisa), kui täiendava kaitse tunnistust taotleti Saksamaal ajal, mil liiduga ühinenud riikides oli juba kehtestatud asjaomase täiendava kaitse tunnistuse saamise kord, kuid Saksamaal kehtiva täiendava kaitse tunnistuse omanik ei taotlenud sellist täiendava kaitse tunnistust asjaomases liiduga ühinenud riigis või ei saadud tunnistust talle seal välja anda, kuna liiduga ühinenud riigis puudus täiendava kaitse tunnistuse väljaandmiseks nõutav aluspatent?
2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et asjaomast aluspatendiga antavat kaitset ei olnud asjaomases liiduga ühinevas riigis võimalik saada üksnes Saksamaal kehtiva aluspatendi taotlemise kuupäeval, ent seda oli võimalik saada ajavahemikul enne Saksamaal kehtiva aluspatendi aluseks oleva patenditaotluse avaldamist?